

November 17, 2022

Dear Father Michael, Protodeacon Ihor,
Brothers & Sisters in Christ,

*"Be thankful to Him, and Bless His Name. For the Lord is good;
His mercy is everlasting. And His truth endures all generations." Psalm 100:4-5*

As our Nation prepares to celebrate Thanksgiving on Thursday, November 24th and our families gather for a traditional dinner, let us remember that the original purpose of the holiday, first celebrated in 1621, is to give thanks to Almighty God for His abundant blessings bestowed upon our immediate family, our Nation and our parish family of St. Vladimir Cathedral.

For many years I was National Spiritual Advisor to the Ukrainian Orthodox League and frequently visited parishes in the Pittsburgh area for meetings. On one particular visit when their sports team was playing for the championship, I noticed that all employees at the airport were wearing badges with the words "We are family". The same button was worn by many outside the airport. Just imagine – an area of over a million residents announcing to all that they are related to one another as family only because they live in the vicinity. Indeed, we are all related to one another as God's children but especially as members of His Holy Church and our parish.

Last Sunday, I truly felt that closeness watching 13 altar boys coming into the altar to serve. They had not seen each other for a week and were truly glad to be together. The Liturgy was very uplifting with the choir's beautiful singing and the young girls reading the Epistles. The moment when we truly express being a close knit family is obvious when we greet one another before reciting the Creed and unite with each other by receiving Our Lord in Holy Communion.

The conclusion of the Liturgy was very emotional for Pani Matka Mary Anne and myself when Fr. Michael read the beautiful prayer on the occasion of the 50th anniversary of my ordination into the Holy Priesthood. I was ordained a priest on Sunday, November 19, 1972 at St. Michael Ukrainian Orthodox Church in Scranton, PA by then Metropolitan Mstyslav. I will be serving Liturgy at St. Michael's this Sunday.

I thank Fr. Michael for printing the numerous pictures on the back cover of last Sunday's Bulletin. It never ceases to amaze me that I have not aged over the last 50 years! We have been truly blessed. The day's festivities continued in the parish center, with the unbelievable fall decorations and elaborate buffet table.

On Monday night, I received a phone call from a family in Florida who wanted to know who our new caterer was. They saw the beautiful pictures of the parish center on Facebook and were very impressed. Truly, our Sisterhood women and some men, under the leadership of their president, Mrs. Iryna Dudyak, did an outstanding job, for which we are all most grateful.

Finally, from the depth of our hearts, Pani Matka Mary Anne and I thank Fr. Michael, Fr. Deacon Ihor and everyone for their special prayers, flowers, beautiful cake and gifts. Most touching were the kind and very moving words that you personally greeted me with following the dinner. You will never know how much they touched me. Thank you!

I ask that on Thanksgiving Day you do works of charity to those who are alone for various reasons. Invite someone to your home for dinner, take a meal to their home or just call someone to let them know that you are thinking of them.

Remember the words of Sacred Scripture:

"When you do it to the least of these my brothers, you do it to me." Matt. 25:40

"Faith without deeds is dead" James 2:1 and

"Blessed are the merciful; for they shall obtain mercy." Matthew 5:7

Thank you for your attention to this letter. Always remember **"We are family!"**

Yours in Christ,

Fr. John

17 листопада, 2022

Дорогі о. Михайло, Протодиякон Ігор та Брати і Сестри у Христі!

“Входьте у ворота Його з хвалою, у двори Його — з піснями хвальними. Хваліть Його і прославляйте ім'я Його. Бо Господь милосердний, милість Його вічна й істина Його з роду
В рід. *Псалом 100:4-5*

Оскільки наша країна, у четвер, 24 листопада, готується святкувати День Подяки і наші родини збиратимуться на традиційну вечерю, пам'ятаймо, що початкова мета свята, яке вперше відзначалося в 1621 році, полягає в тому, щоб подякувати Всемогутньому Господу Богу за Його рясні благословення, які Він посилає кожному із нас, нашим родичам, нашому народу і нашій парафіяльній родині Свято-Володимирського собору.

Протягом багатьох років я був духовним наставником для Української Православної Ліги і під час різних засідань дуже часто відвідував парафії в районі Пітсбургу. Під час одного візиту, коли їхня спортивна команда грала на чемпіонат, я помітив, що всі працівники аеропорту носять написи «Ми – сім'я». Такий самий значок носили багато хто був за межами аеропорту. Тільки уявіть собі – територія з понад мільйоном жителів оголошує всім, що вони пов'язані один з одним як сім'я лише тому, що живуть неподалік. Дійсно, ми всі пов'язані між собою як діти Божі, але особливо як члени Його Святої Церкви та нашої парафії.

Минулої неділі я справді відчув ту близькість, спостерігаючи за 13 вівтарними прислужниками, які були у Вівтарі та прислужували. Вони не бачилися тиждень і були щиро раді бути знову разом. Літургія була дуже піднесеною завдяки прекрасному співу хору та молодим дівчатам, які читали апостольські послання. Момент, коли ми справді виражаємо те, що ми є згуртованою родиною, є очевидний тоді, коли ми вітаємо одне одного перед прочитанням Символу Віри та єднаємося одне з одним, приймаючи нашого Господа у Святому Причасті.

Закінчення Літургії було дуже емоційним для Пані Матки Мар'яни та мене, коли о. Михайло прочитав гарну молитву з нагоди 50-ліття мого священства. Мене було рукоположено на священика в неділю, 19 листопада 1972 року в Українській Православній Церкві Святого Михаїла в Скрентоні, ПА, тодішнім митрополитом Мстиславом. Цієї неділі я буду служити Літургію в Свято-Михайлівській церкві.

Я дякую о. Михайлу за друк численних фотографій на задній обкладинці бюлетеня минулої неділі. Мене не перестає дивувати, що я не постарів за останні 50 років! Ми були справді благословенні. Урочистості дня продовжилися в парафіяльному культурному центрі з неймовірними осінніми декораціями та вишуканим фуршетом.

У понеділок вечером мені зателефонувала сім'я з Флориди, яка хотіла дізнатися, хто наш новий кейтеринг. Вони побачили гарні світлини парафіяльного центру у Facebook і були дуже приємно вражені. Дійсно, наші жінки та деякі чоловіки Сестрицтва під керівництвом голови сестрицтва, пані Ірини Дудяк, зробили чудову роботу, за що ми всі дуже вдячні.

Нарешті, від щирого серця ми з Пані Маткою Мар'яною дякуємо о. Михайлу, диякону Ігорю та всім за особливі молитви, квіти, гарний торт та подарунки. Найбільш зворушливими були добрі та дуже зворушливі слова, якими Ви особисто привітали мене після обіду. Ви ніколи не дізнаєтеся, наскільки вони мене зворушили. Дякую!

Я прошу, щоб у День Подяки Ви зробили милосердя тим, хто з різних причин є самотній. Запросіть когось до себе додому на вечерю, принесіть їжу додому, або просто зателефонуйте комусь, щоб дати їм знати, що Ви про них думаєте.

Пам'ятайте слова Святого Письма:

"Коли ви зробивши це одному з цих братів Моїх менших, Мені зробили."

Матвія 25:40

"Віра без діл мертва." Якова 2:1 і

"Блаженні милостиві, бо вони помилувані будуть." Матвія 5:7

Дякую за увагу до цього листа. Завжди пам'ятайте: «Ми є Сім'я!»

Ваш у Христі,

о. Іван